

Martin Hampl

(2. 8. 1940, Praha)

Kromě praktických otázek má geografie, jako plně konstituovaná věda, i svou teoretickou část. Obvykle patří u studentů k těm nejméně oblíbeným, ale je také nezbytnou částí oboru. A i v ní dosahují geografové z UK vynikajících výsledků.

Jako obor je teoretická geografie na fakultě spojena s tzv. albertovskou školou, jejímž nej-

významnějším současným představitelem je bezesporu profesor Martin Hampl. K oboru, hodně ovlivněnému matematikou, měl blízko – jeho otec byl profesorem Matematicko-fyzikální fakulty UK.

1940

Martin Hampl vystudoval geografii na přelomu 50. a 60. let u profesora Jaromíra Korčáka, jehož faktickým nástupcem se stal – po aspirantuře na fakultě zůstal jako odborný asistent. Tím byl, přes řadu vynikajících výsledků, až do roku 1990, neboť neměl dostatečný „politický profil“. Teprve v roce 1990 se habilitoval a o dva roky později se stal profesorem, roku 1994 dokonce členem Učené společnosti ČR. V letech 1990-1994 stál v čele katedry – tehdy sociální geografie.

Hamplův odborný význam spočívá především v teorii oboru – v rámci práce *Teorie komplexity a diferenciacce světa* (1971) se věnoval, jako jeden z prvních i v mezinárodním měřítku, otázkám komplexity geografických jevů. Svě výsledky ale rovněž aplikoval, a to především v geografii obyvatelstva, ve známé knize *Regionální struktura a vývoj osídlení ČR* (1987, s V. Gardavským a K. Kühnlem) a později v řadě aplikací, aktualizovaných podle výsledků dalších censů. Zabýval se (a dále zabývá) také otázkami geografických aspektů naší polistopadové transformace. Podílel se i na řadě aplikovaných studií a materiálů pro územní a regionální plánování zejména v pražské metropolitní oblasti.

